

ZGODOVINSKI ZBORNIK

PRILOGA

LJUBLJANSKEMU ŠKOFIJSKEMU LISTU.

—••••• Izhaja v nedoločenih obrokih. •••••—

Leto 1908.

Ljubljana.

Številka 68.

Šematizem duhovnikov in duhovnij v ljubljanski nadškofiji l. 1788.

Priredil in priobčil Frančišek Pokorn.

(Dalje.)

3. Turjak.

Andrej Nušič, sacelan v graščini turjaški, pozneje župnik ekspozit, doma v škocijanski župniji pri Turjaku, star 51 let, je bil v mašnika posvečen l. 1761. na naslov petih ribniški župniji podložnih kmetov, bivajočih v župniji Matere božje. Telesa je močnega, srednjih zmožnosti in nekdanj je bil dober govornik. „Humaniora“ je dovršil v Novem mestu, filozofijo v Zagrebu, bogoslovne nauke pa v Gorici. Služboval je kot subsidar 2½ leta, kot kaplan pa 5 let v Škocijanu pri Turjaku in zdaj kot sacelan v graščini Turjaku že 18 let in tukaj je pozneje dne 3. marca 1811 tudi umrl kot župnik. On je bil dober, pobožen, zgleden duhovnik brez napak.

XIII.

Dekanat: Metlika.

Župnije: 1. Metlika.

Jakob Anzelj (Anzl), prošt nemškega reda, župnik in dekan, doma v Semiču, star 53 let, je bil v mašnika posvečen l. 1748. na naslov nemškega reda. Bogoslovne nauke je na Dunaju dovršil. Služboval je kot kaplan v Metliki 7 let, kot župnik v Semiču 5 let, v Metliki pa že 26 let. Naposled je ondi umrl v pokopu star blizu 79 let dne 13 oktobra 1801.

Jurij Veselič (Vessellitsch), kaplan, doma v Podzemlju, star 43 let, je bil v mašnika posvečen l. 1770. na naslov gospostva „Freithurn“ presvetlega g. pl. Bonazi. Bil je zmožen, nadarjen, zdrav, krepak mož in tudi govornik. Moralko je dovršil v Gorici, dogmatiko pa na Dunaju. Služboval je kot subsidar in kaplan v Metliki 12 let, kot vikar v Semiču 4 leta. Mož je goreč, zgleden duhovnik, izpodbudnega vedenja, ljudstvu priljubljen. Župnikoval je pozneje v Črnomlju že l. 1791., na Vinici že leta 1796., kjer je umrl dne 30. maja 1817.

Jakob Pasič (Passitsch), zgodnjik, doma v Semiču, star 38 let, je bil v mašnika posvečen l. 1773. na naslov barona Gusiča. Krepak in zmožen mož je ter dober pridigar. Moralko je dovršil v Gorici, dogmatiko pa na Dunaju. Služboval je kot vikar 1 leto v Črnomlju, 3 leta v Metliki, kjer je zdaj že 8 let zgodnjik. Ljudje ga imajo radi, obnašanja je lepega, življenja zglednega.

Jurij Težak (Teschag), vikar župnikov, Metličan, star 32 let, je bil v mašnika posvečen l. 1781. na naslov presvetl. gosp. pl. Idenchai. Pozneje od l. 1788. od sv. Mihaela dalje je kaplanoval na Čatežu pri Brežicah več let in župnikoval potem v Veliki Dolini na Dolenjskem, kjer je umrl 30. aprila 1810.

Martin Bajug, subsidar župnikov, Metličan, star 34 let, je bil v mašnika posvečen l. 1779. Na-

mizni naslov mu je dal Anton pl. Sebitch. Vse svoje bogoslovne študije je dovršil v graškem semenišču. Zdravja je čvrstega, zmožnosti pa srednjih. Službovati je začel šele l. 1785. V Črnomlju je kaplanoval od leta 1785. do 1791. Obnaša se spodbudno, živi zgledno, ljudje ga imajo radi. Pozneje je 10 let bil drugi levit v ljubljanski stolnici, od l. 1809.—1811. hišni kaplan v Otočicah, 1 leto v pokoju v Metliki, potem pa provizor v Banjaloki, kjer je umrl dne 21. januarja 1819.

2. Črnomelj.

Matija Pasič (Passitsh), duhovnik nemškega reda, župnik, rojen v Semiču, star 45 let, je bil v mašnika posvečen l. 1768. na naslov nemškega reda. Bil je krepkih dušnih in telesnih moči ter dober govornik. Bogoslovne nauke je dovršil v Gradcu, kjer je bil promoviran „Baccalaureus“. Služboval je kot vikar v Črnomlju 3 leta, v Metliki 7 let, župniku je pa v Črnomlju že 7 let. L. 1791. je že župnikoval na Vinici, l. 1796. že v Semiču do svoje smrti dne 14. julija 1804. Ljudje ga imajo radi, obnašanja je lepega, življenja je zglednega.

Mihael Ostronich, kaplan, doma na Vinici, star 45 let, je bil v mašnika posvečen l. 1771. na naslov presvetl. gosp. pl. „de Russenstein“. Mož je krepkega telesa, lepih zmožnosti in dober govornik. Dovršil je svoje nauke deloma v Zagrebu, deloma pa na Dunaju. Pohvalno je služboval kot subsidiar v Podzemlju 7 let in kot kaplan v Črnomlju že 6 let, skupaj nad 16 let. Ljudje ga imajo radi, obnaša se dobro, živi pa zgledno. Leta 1800. ga nahajamo kot župnika v Podzemlju, kjer je l. 1805. bil že v pokoju, l. 1807. pa provizor na Preloki, kjer je ostavil svet 21. novembra 1823.

Marka Polkovec, župnikov subsidiar, doma na Vinici, star 39 let, je bil posvečen v mašnika l. 1775. na naslov presvetl. gosp. pl. „de Horvath“ na Hrvaškem. Mož je čvrst, zmožen in tudi dober govornik. Bogoslovne študije je dovršil v Zagrebu. Služboval je deloma v Metliki, deloma v Semiču, deloma v Črnomlju (1786—1790) celih 10 let. Zgleden duhovnik je spodbudnega življenja ter ljudem priljubljen.

Janez Jerman, navadni duhovnik brez službe, Črnomalec, 40 let star, je bil v mašnika posvečen leta 1770. na naslov presvetl. gosp. „de Freidang Francisci“. Bil je zmožen in čvrst po zdravju. Bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval pa je 15 let kot vojaški kaplan pri konjiškem regimentu „Bipontini“, zdaj pa je penzionist. Obnašanja je nekoliko vojaškega, življenja zglednega. Umrl je ondi kot kurat dne 21. maja l. 1805.

Janez Krst. Kokol, kuratni beneficiat pri Sv. Duhu, Črnomalec, star 40 let, je bil v mašnika posvečen l. 1775. na naslov imenovanega beneficija. Zmož-

nosti njegove, zdravje in dar govorništva so srednje vrste. Bogoslovne študije je dovršil v Zagrebu. Drugod ni služboval nikjer, kakor beneficiat je tu že 13 let. L. 1796. je bil beneficiat v Smuku pri Semiču, l. 1805. pa župnik v Semiču, kjer je umrl 24. septembra 1814. Mož je zglednega duhovskega življenja, obnašanja je lepega, ljudje ga imajo radi. Od leta 1802. do 1805. je župnikoval v Črnomlju. — Njegovo ime je najbrže „Kokalj“.

Matija Stariha, duhovnik brez beneficija, Črnomalec, star 40 let, je bil v mašnika posvečen l. 1772. na naslov presvetl. gosp. pl. „de Idenchay“ na Hrvaškem. Moči njegove telesne so krepke, zmožnosti vse pa srednje. Bogoslovne nauke je dovršil v Zagrebu. Že 15 let je kurat brez beneficija, sposoben pa je, da bi se nastavljal kam v službo. L. 1795. je bil kaplan v Mirni peči, l. 1796. v Šmarjeti do 1809. Župnikoval je potem 2 leti v Črnomlju. Obnašanja je lepega, življenja pa zglednega. Umrl je kot župnik v Podzemlju star okrog 56 let, dne 19. decembra 1804.

Lavrencij Deponis, ekonom v gospostvu črnomalske graščine, doma na Reki, star 45 let, je bil v mašnika posvečen leta 1767. na naslov presvetl. gosp. Jožefa pl. „Gerlezicz“. Služboval je 3 leta v Vipavi, zdaj pa je tu ekonom. Vsem ni dopadel.

3. Podzemelj.

Jožef Mihelčič, župnik, doma v Semiču, star 60 let, je bil v mašnika posvečen l. 1755. na naslov barona pl. „Gusitsch“. — Moči njegove telesne so krepke, zmožnosti in dar govorništva pa dober. Bogoslovne študije je dovršil v Zagrebu. Služboval je kot župnikov vikar 3 leta v Črnomlju, 15 let pa v Metliki kot vikar, subsidiar zgodnjik, in kaplan, 5 let v Semiču kot kaplan in 10 let že župniku je tu. Umrl je kot penzionist zlatomašnik v Metliki dne 8. decembra 1809. Ljudje so ga radi imeli, bil je lepega obnašanja in zglednega življenja.

Janez Konda, kaplan, doma v Semiču, star 54 let, je bil v mašnika posvečen l. 1766. na naslov barona pl. „Gusitsch“. Bil je izvrsten govornik, imel je lepe zmožnosti, žal, da že peša na močeh. Bogoslovne nauke je dovršil v Gorici. Služboval je kot vikar 2 leti v Podzemlju, 2 leti v Črnomlju, 2 leti v Semiču, potem kot kaplan v Metliki 3 leta in zdaj že 13 let kaplanuje v Podzemlju, povsod prav pohvalno. Mož je lepega vedenja, priljubljen pri ljudeh, živi zgledno brez napak. Telesno nadlogo ima to, da je počen.

Gregor Jaketič, vikar župnikov, doma na Vinici, star 36 let, je bil v mašnika posvečen na naslov gospoda pl. „de Bushan“. Zmožen je, tudi krepak, in srednje vrste govornik. Bogoslovne študije je dovršil v

Zagreb. Službuje pa že 7 let kot subsidiarij v Podzemlju. Pozneje je bil lokalist v Preloki nad 13 let in je ondi umrl dne 15. januarja 1805. Ljudje ga imajo radi, obnaša se dobro, živi pa zgledno. V Črnomlju je kaplanoval kot kurat l. 1780.—1781.

4. Poljane.

Jurij Zeiser, župnik, doma tudi v Poljanah, star 60 let, je bil v mašnika posvečen l. 1752. na naslov presvetl. gosp. Baltazarja pl. „de Jaraich“ na Hrvaškem. Zmožnosti njegove in dar govornišva je dober, le telesno je že opešal. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Zagrebu in znanje njegovo je izvrstno. Službuje že 36 let prav goreče kot kaplan in župnik. Umrl je naposled kot penzionist zlatomašnik v svoji rojstni župniji nad 70 let star. Ljudje so ga zelo radi imeli, ker je bil dober, zgleden, značajan duhovnik. Mučila ga je putika. Umrl je ondi dne 16. maja 1801.

Janez Lovretič, kaplan, doma tudi v Poljanah, star 47 let, je bil v mašnika posvečen l. 1768. na naslov svojega patrimonija. Bil je zmožen, krepak človek in dober govornik. Svoje bogoslovne študije je dobro dovršil na Dunaju. Pozneje že l. 1793. je bil Jurkovičev beneficiat, l. 1800. pa že Miheličev. Umrl je nad 60 let star. Službuje že 16 let v domači župniji prav pohvalno. Ljudje ga imajo zelo radi, ker je zgleden, dober duhovnik.

Jurij Lovretič, Jurkovičev beneficiat, tudi domačin, star 57 let, je bil v mašnika posvečen l. 1756. na naslov svojega patrimonija. Mišljenja in zmožnosti je počasne, krepkega zdravja, pa srednje vrste govornik. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Zagrebu. Služboval je na raznih krajih 21 let in 7 let že v Poljanah. Ljudje ga imajo radi, obnaša se dobro, živi zgledno.

Jakob Staudocher, Miheličev beneficiat, tudi Poljanec, star 44 let, je bil v mašnika posvečen l. 1769. na naslov Jurija Majerle, Lenarta Grošelja in Petra Rom. Bil je krepak, počasen v zmožnostih in govornik srednje vrste. Bogoslovne vede je dovršil v Zagrebu. V svoji rojstni župniji slušbuje že 12 let. Obnaša se lepo, ljudje ga imajo radi, živi pa zgledno. Umrl je l. 1823. kot večletni penzionist ondi.

Matija Grill, navadni duhovnik, doma v Črmošnjicah, star 44 let, je bil v mašnika posvečen l. 1769. na naslov presvetl. gosp. Baltazarja pl. „de Ballogh“ na Hrvaškem. Tudi ta je počasnega mišljenja, pa krepkega zdravja. Obnaša se spodobno. Službuje kot kurat pri podružnici M. B. v Nemški Loki, kjer se dela na to, da se ustanovi samostojna župnija. L. 1796. je bil ekspozit v Grčaricah, kjer je umrl še istega leta dne 13. decembra.

Andrej Schnellar, kurat, doma v Poljanah, star 69 let, je bil v mašnika posvečen l. 1745. na naslov svojega patrimonija. Zdravje njegovo je slabo, zmožnosti pa srednje. Bogoslovne nauke je dovršil v Zagrebu. Službuje že 38 let prav pohvalno, zlasti je goreč spovednik. Živi prav spodbudno in zgledno.

Matija Vogrin, kurat brez beneficija, Poljanc, star 66 let, je bil v mašnika posvečen l. 1758. na naslov Janeza Jonke in Janeza Križe. Telesno je že opešal, zmožnosti ima srednje. Dovršil je bogoslovje v Zagrebu. Služboval je 18 let „in Monte pacifico“ pri podružnici sv. Ksaverija in 4 leta v Poljanah, bivajoč v svoji rojstni hiši. Kot duhovnik se zgledno obnaša. Umrl je ondi meseca decembra 1798 okrog 80 let star.

5. Semič.

Gasper Lavrin, duhovnik nemškega reda, župnik, doma v Vipavi, star 67 let, je bil v mašnika posvečen l. 1747. na naslov dunajskega semenišča. Zmožnosti njegove so dobre, zdravje je opešalo, dar govornišva srednji. Svoje bogoslovne nauke je dovršil na Dunaju. Služboval je 14 let v Gumpoldskirchenu na Avstrijskem, v Semiču pa župnikuje že 27 let. Ljudje ga imajo radi, obnaša se lepo, živi zgledno.

Jakob Anzelj (Anzl), kaplan, doma v Semiču, star 43 let, je bil v mašnika posvečen l. 1770. na naslov grofa Karola pl. Lichtenberg. Zmožnosti njegove so dobre, zdravje krepko in je tudi dober pridigar. Bogoslovje je dovršil v Gradcu. Služboval je 10 let v Metliki kot vikar in 7 let že v Semiču kaplanuje. Živel je zgledno. Umrl je kot župnik v Podzemlju dne 7. junija 1800.

Janez Golobič (Gollobich), vikar župnikov, doma v Semiču, star 33 let, je bil v mašnika posvečen l. 1780. na naslov barona pl. Gussitsch. Zmožnost, zdravje in njegovo govornišvo je dobro. Bogoslovje je dovršil v Zagrebu. Služboval je v Metliki 3 leta in v Semiču tudi že 3 leta kot vikar in pozneje kot kaplan zopet v Metliki, kjer je umrl 11. aprila 1800. Živel je zgledno.

Janez Prešern, razžupnik v pokoju, doma v Semiču, star 58 let, je bil v mašnika posvečen leta 1755. na naslov gospostva „Freythurn“. Mož je bil zmožen in nekdanj krepak duhovnik. Bogoslovje je dovršil v Ljubljani. Služboval je kot subsidiar pri Sv. Petru v Komendi na Gorenjskem 5 let, pri Beli cerkyi na Dolenjskem 2 leti, kot kaplan na Raki 2 leti, v Novem mestu 3 leta kot notar, kot župnik v Valti vasi 5 let in zdaj živi že 10 let v očetovi hiši v Semiču kot kurat. Obnaša se in živi pošteno. Umrl je ondi star okrog 68 let leta 1798 meseca junija.

Jožef Magaj, kurat, doma v Semiču, star 42 let, je bil v mašnika posvečen l. 1771. na naslov gospostva „de Freidangg“. Bil je sploh slaboten mož. Dovršil je bogoslovje v Ljubljani. Služboval je že 8 let prav z gorečnostjo v dušnem pastirstvu kot kurat. Ljudje ga imajo radi, ker je blaga duša, lepega zgledega življenja, žal, da ga jetika muči. Umril je ondi dne 20. aprila 1826.

Štefan Stukelj, župnikov subsidar, doma v Semiču, star 34 let, je bil v mašnika posvečen l. 1780. na naslov gospe Barbare pl. „de Plantich“. Zmožnost, zdravje in govornišva dar je dober. Bogoslovje je dovršil deloma v Zagrebu, deloma pa na Dunaju. Službuje že 3 leta tu kot subsidar. Kaplanoval je že l. 1793. v Križevem, l. 1796. že v Semiču, l. 1807. v Šentjerneju, l. 1808.—1811. v Kostanjevici, ko je odšel na Štajersko, ter bil v Jurjevem beneficiat do 1815. Ljudje ga imajo radi, ker je dober, zgleden duhovnik.

Mihail Cesar, navadni duhovnik brez beneficija, doma v Semiču, star 62 let, je bil v mašnika posvečen l. 1754. na naslov Žige Szaich v Samoboru na Hrvaškem. Zmožen je in tudi dober govornik je bil, žal, da ima bolne noge. Bogoslovje je dovršil v Zagrebu. Služboval je kot kaplan 12 let v Vivodini, 5 let v Žumberku in zdaj je v pokoju že 14 let v očetovi hiši v Semiču. Živi zgledno in pošteno.

Jožef pl. Dermachi, beneficiat v graščini Smuk, doma v goriški škofiji, star 44 let, je bil v mašnika posvečen l. 1770. na naslov svojega patrimonija. Bogoslovje je dovršil v Zagrebu. Služboval je v tržaški škofiji v Senožecah (Senosüz) 10 let in zdaj je beneficiat tu že 3 leta. Življenja je zgledega brez napak. Okrog 55 let star je umrl kot sacelan v Mokricah dne 20. oktobra 1798.

Luka Blažič (Blasich), sacelan v graščini Kruppa, doma v senjski škofiji (Segniensis), star 50 let, je bil v mašnika posvečen l. 1765. na naslov svojega patrimonija. Bogoslovje je dovršil na Reki. Kje je poprej služboval ni znano, ker je šele od l. 1787. tu. Živi zgledno. Umril je tukaj dne 12. oktobra 1817.

6. Vinica.

Janez Malnarič, župnik, duhovnik nemškega reda, doma v Semiču, star 55 let, je bil v mašnika posvečen l. 1760. na naslov nemškega reda. Bil je zmožen in krepak mož in govornik srednje vrste. Bogoslovje je dovršil v Gorici. Služboval je v Podzemlju kot vikar in kaplan 7 let, v Semiču 10 let, v Metliki 5 let in župnikuje zdaj tu že 6. leto. Pozneje, že l. 1793., je župnikoval v Semiču in ondi umrl dne 29. junija 1796. Ljudje ga imajo radi, ker se spodbudno obnaša in zgledno živi.

Štefan Šutej (Shutey), kaplan, doma na Vinici, star 50 let, je bil v mašnika posvečen l. 1763. na naslov gospe Ane Marije pl. „de Voikovich“. Zmožen, krepak je in dober pridigar. Bogoslovje je dovršil v Zagrebu in še prav pridno prebira znanstvene knjige. Službuje ves čas le na Vinici, in sicer kot vikar 7 let, kot kaplan že 16 let. Ljudje ga imajo radi ker je dober zgleden duhovnik. Umril je ondi jeseni l. 1794.

Nikolaj Flainig, župnikov vikar, doma na Vinici, star 43 let, je bil v mašnika posvečen l. 1767. na naslov grofa Karola pl. Lichtenberg. Bil je krepak človek srednje zmožnosti. Dovršil je bogoslovje v Zagrebu. Služboval je kot vikar v Podzemlju 6 let, na Vinici pa že 10 let. Pozneje je kaplanoval zopet v Podzemlju par let, potem pa več let spet na Vinici, kjer je 7. avgusta 1824 umrl v pokoju. Ljudje so ga imeli radi, ker je bil zgleden, dober duhovnik spodbudnega obnašanja.

Janez Perko, navadni duhovnik brez službe, doma na Vinici, star 48 let, posvečen l. 1767. Bil je zmožen, krepak in dober duhovnik. Bogoslovje je dovršil v Zagrebu. Zmožen je hrvaščine, zato bi se lahko nastavljal na kako tako župnijo, kjer se govori hrvaški. Dozdaj je tudi pomagal semtertja na takih krajih; druge službe nima. Živi zgledno. Leta 1793 je kaplanoval tu, pozneje je bil kurat, naposled v pokoju. Umril je dne 24. decembra 1813.

Vikariat: Vrh (Schweinberg).

Jakob Lakner, vikar, ekspozit, star 47 let, doma v Poljanah pri Starem trgu, je bil v mašnika posvečen l. 1766. na naslov Jakoba Kapš, Pavla Rom, Andreja Lakner in Petra Rupp. Mož je zmožen, krepak in tudi dober govornik. Bogoslovje je dovršil v Zagrebu in ima dovolj vednosti. Službuje že v dušnem pastirstvu 22 let, in sicer doma kot kaplan v Poljanah, deloma pa kot ekspozit na Vrh. Ljudje ga imajo radi, ker je dober, zgleden duhovnik spodbudnega obnašanja brez napak. Leta 1800. je župnikoval v Poljanah pri Kočevju, kjer je umrl 60 let star.

XIV.

Dekanat: Preserje.

Župnije: 1. Preserje.

Jakob Mekinda, župnik in dekan, rojen v Cirknici dne 11. julija 1747, je bil v mašnika posvečen dne 24. avgusta 1770, dispenciran glede nedoletnosti, na naslov Jerneja Mekinda. Zdravja je slabotnega, sicer pa zmožen mož. Bogoslovje je dovršil deloma v Ljub-

ljani, deloma pa v Gorici. Služboval je od 14. februarja 1771 kot subsidiar v Planini 2 leti, 4 leta pa v Cirknici. Bil je beneficiat 1 leto na Žalostni gori, kaplan v Preserjih 8 let in zdaj župnikuje ravnotam že 3. leto. Umrli je ondi 55 let star dne 9. junija 1803.

Andrej Stegnar, kaplan, rojen v Kamni gorici, star 32 let, je bil v mašnika posvečen l. 1782. na naslov svojih sorodnikov. Zmožnosti ima dobre, zdravje pa slabotno. Izšolal se je v Ljubljani, bogoslovje pa je dovršil deloma v Ljubljani, deloma na Dunaju, deloma pa v Gorici in še pridno čita. Služboval je v Šmartinu pod Šmarno goro kot subsidiar, pri Sv. Frančišku v Gornjem gradu kot „alumnus“, v Rovtjih (Graith) kot subsidiar, v Kamniku, v Moravčah, skupaj 5 let, in zdaj kot kaplan preserški že 6 mesecev. Mož je rad občeval z olikanci, rad se je včasih pohvalil, živel je zgledno, ljudem je dopadel. (Več o njem glej v Škocijanu!)

2. Ig.

Janez Pavel Stroy, župnik, doma Podbrezjem, rojen 25. junija 1758, je bil v mašnika posvečen dne 9. junija 1781, dispenziran glede nedoletnosti, na naslov desetine g. Andreja Gollmayr. Svoje bogoslovne nauke je dovršil po novi metodi v Ljubljani. Služboval je 3 leta v škofiji kot „capellanus aulicus“, dne 20. junija 1786 pa je postal župnik izžanski. Može bil zelo nadarjen, zdrav in krepak ter dober govornik. Ljudje so ga radi imeli, bil je zgleden duhovnik. Bil je tudi konzistorialni svetnik. Umrli je ondi dne 6. avgusta 1807.

Alojzij Kneee, kaplan, rojen v Ljubljani leta 1760., posvečen pa je bil v mašnika l. 1785. na ces. naslov graškega semenišča. Telesne moči njegove so srednje, zmožnosti pa dobre. Bogoslovje je dovršil po novi metodi v Ljubljani, praktično leto pa v Gradcu. Služboval je v Kranju 4 mesece kot subsidiar, na lgu pa je kaplanoval 3 leta, potem pa ga najdemo župnika na Trebelnem, katero službo pa je kmalu pustil in bil potem nekaj let Schillingov beneficiat in kaplan pri Sv. Petru v Ljubljani. Odtod je šel več let za lokalista na Polico, potem pa živel naposled v pokoju v Ljubljani, kjer je umrl dne 22. julija 1840. kot zlatomašnik. Bil je značajan in vse pohvale in priporočila vreden, zgleden duhovnik.

Matevž Wolf, kaplan, Radovljčan, rojen 1752, je bil v mašnika posvečen l. 1779. na naslov posestev Andreja Gollmayr, Jerneja Dovžan, in Matevža Pretnar. Bil je krepak mož, pa tudi zmožen duhovnik zglednega, vse pohvale in priporočila vrednega življenja. Dovršil je svoje bogoslovne nauke v Ljubljani po novi metodi. Služboval je kot „alumnus“ 1 leto v Gornjem

gradu, kot kaplan v Grizah na Štajerskem 9 mesecev, Podbrezjem 4 1/2 leta, na lgu pa že 5 let. Ljudje so ga radi imeli, ker je bil zgleden duhovnik. Pozneje pa je župnikoval v Spodnjem Tuhinju do 1795, v Lešah 1 leto, na Koprivniku 1 leto in Boh. Beli 9 let, potem v Horjulu 5 let, v Kovorji 5 let. V pokoju v Horjulu, v Tomišlju, v Dobrunjah, v Radovljici, kjer je umrl 6. januarja 1827.

Vikariati: 1. Bistra (Freydenthall).

Jakob Bistan (Wistan), provizor lokalije, doma na Skaručini vodiške župnije, porojen dne 25. julija 1744, posvečen pa v mašnika dne 20. maja 1769 na naslov štirih jeseniških kmetov. Telesno je slaboten, duševno pa zmožen mož. Bogoslovje je dovršil v Ljubljani in se peča še prav pridno z znanostmi. Služboval pa je 1 leto in 9 mesecev v Kranju, v Bohinju 2 leti in 5 mesecev kot subsidiar, v Gornjem gradu je bil „alumnus“ 1 1/4 leta, v Šoštanju je kaplanoval 2 1/3 leta, na Vranskem 7 mesecev, na Sori 1778.—1781., v Šmartinu poleg Kranja 1 1/2 leta, v Hotedršici je bil vikar 5 let in 2 meseca in zdaj v Bistri provizor že 10 mesecev, odtod pa pride v Mavčiče 1789.—1797. Umrli je v Preski 31. marca 1797. Bil je priljubljen mož, dober, pobožen, ponižen, tih in krotak ter zgleden duhovnik. Oči so mu zelo opešale.

2. Borovnica (Franzdorf).

Andrej Modrijan, župnijski vikar, ekspozit, porojen v Zaplani vrhniške župnije dne 18. novembra 1746, posvečen pa dne 25. maja 1770 na naslov, odkazan od njegovih sorodnikov. Izvrsten govornik je, zmožen in krepak mož. Vse svoje bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani z dobrim uspehom. Službovati je začel v dušnem pastirstvu 24. aprila 1772 kot subsidiar na Blokah, kjer je ostal 13 mesecev, kot vikar v Rakitni 3 leta, kot beneficiat na Žalostni gori 6 let in 7. leto že kot vikar v Borovnici. Pozneje je služboval še na Bevkah, odkoder se je podal v pokoj v Radomlje pri Kamniku, kjer pa je umrl 3. avgusta 1817. Živel je zgledno, bil je dober duhovnik, goreč spovednik, ljudje so ga radi imeli.

3. Rakitna.

Jožef Messisneu, župnijski vikar, ekspozit, porojen na Erzelu na Vipavskem 18. marca 1747, posvečen v mašnika pa 19. decembra 1772 na naslov erzeljske občine. Zmožnosti njegove so srednje, zdravje pa dobro. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v Gorici in še pridno prebira znanstvene knjige. Služboval je kot subsidiar 3 leta v Vipavi, kot zgodnjik na Uncu

4 leta, v Zgornji Planini pa 2 leti in zdaj v Rakitni že 6. leto. Pozneje ga najdemo lokalista v Lučinah, pred tem pa na Golem. Tudi v Podlipi je služboval, odkoder pride zopet v Rakitno. L. 1817. je šel 5. maja v pokoj ter živel na Vrhnikih, v Horjulu, v Dobrunjah, na Spodnjem Berniku, v Trbojah, na Vipavskem, v Gorici. Umrli je v Vipavi, oslabil na očeh, 22. decembra 1829. Ljudje so ga zelo radi imeli, ker je bil dober, zgleden, ponižen, ljubezniv duhovnik pohvalnega obnašanja.

Lokalije: 1. Golo.

Janez Renzenberg, lokalist, porojen leta 1742. na Štajerskem „in Scheyer“ v starišem lastnem gospostvu. Namizni naslov je l. 1762. vstopivši v kapucinski red prejel v uboštvu; v mašnika je bil posvečen dne 8. septembra 1766. Zmožnosti in zdravje njegovo ni več posebno trdno. Izšolal se je v Ljubljani, bogoslovje pa je na podlagi tomistične metode dovršil v Gradcu. Njegovo samostansko ime je bilo „P. Amon“. Služboval je v redu kot pridigar 9 let. L. 1784. ga pošljejo v Zgornjo Idrijo v svetno dušno pastirstvo. Tukaj je kaplanoval 2 leti, v Radovljici l. 1786. Dne 20. aprila 1787. pa pride kot lokalist na Golo. Odtod gre župnikovat l. 1791. v Veliko Dolino na Dolenjskem, odtam pa k Sv. Duhu v Trnje. Pustil je župnijo in je kaplanoval na Raki 1801. Pozneje ga najdemo zopet kot župnika v Trebelnem, na katero župnijo je pa l. 1810. resigniral ter se preselil na Štajersko. Mož je bil plemenitaške rodovine, kakor se je pozneje podpisaval: „von Renzenberg“. Bil je zgleden in priljubljen duhovnik.

2. Tomišelj.

Jožef Štrus, lokalist, porojen na lgu dne 27. februarja 1734, je bil v mašnika posvečen, dispensiran glede nedoletnosti, dne 4. junija 1757 na naslov barona pl. Pillichgratz. Mož je opešal že na močeh, zlasti čuti večkrat bolečine v prsih, glavi in nogah. Moralko in kanonično pravo je po tedanji navadi dovršil v Ljubljani. Služboval je polu leta kot oficial „sub venerabili capitulo“, kaplanoval je 7 let pri uršulinkah v Ljubljani, 10. decembra 1768 pa postane beneficiat v Tomišlju, kjer je bil 6. decembra 1786 imenovan in potrjen lokalistom ali ekspozitom. Umrli je tukaj dne 14. avgusta 1814 kot zlatomašnik star 80 let. Mož je bil vse pohvale vreden in zgleden duhovnik.

3. Želimlje.

Jernej Gollmayr, lokalist, doma v Hlebcah pri Radovljici, porojen l. 1730., posvečen l. 1754. na naslov, ki je shranjen v knezoškofijskem arhivu. Izšolal

se je v Ljubljani. Služboval je kot subsidiar v Gorjah v letih 1758.—1762. Kaplanoval je tudi na Štajerskem v Gornjem gradu kot „alumnus“, na Vranskem, l. 1770. je bil duhovni vodja pri Sv. Ksaveriju na Stražah. Od l. 1765.—1770. je župnikoval v Podsredi, od l. 1773. do 1785. pa pri Sv. Martinu pod Šalekom. Odtam je prišel v Želimlje, kjer je tudi umrl. — Živel je zgledno, a vendar ni bil priljubljen, ker je bil avtokrat.

4. Kurešček.

P. Viktor baron Rauber, razkapucin, porojen na graščini „Weinegg“ na Dolenjskem l. 1735., je bil v mašnika posvečen na naslov uboštvu kot redovnik dne 4. novembra 1758. Bil je krepkega zdravja mož in zmožen duhovnik. Izšolal se je v Celovcu, bogoslovje pa je dovršil v Gradcu. Služboval je celih 27 let kot redovnik in l. 1785. pride za ekspozita na Kurešček. Odtod gre 27. julija 1792 za subsidiarija na Vrhniko do 11. marca 1793, ko se preseli za provizorja v Rovte. Od tukaj gre dekretiran 22. septembra i. l. v Horjul kaplanoval do 1. februarja 1794, ko se preseli v večnost. Mož je pošteno živel, a bil je prijatelj udobnosti.

XV.

Dekanat: Št. Vid pri Zatičini.

Župnije: 1. Št. Vid.

Ignacij Kralj (Kraill), župnik in dekan, je bil rojen „in Habach“ mengeške župnije l. 1735. V mašnika so ga posvetili l. 1758. na naslov gospostva „Thurn penes Gallenstein“. Telesne moči že pešajo, zlasti glava trpi, kar mu težko dene pri mnogih opravilih, ki jih ima. Izšolal se je v Ljubljani, bogoslovje pa je dovršil v Gorici. Služboval je kot semeniški duhovnik 1 leto, kot župnikov vikar na Krki, Višnji gori in v Šentvidu 3 leta, kot kaplan šentvidski 14 let. Župnikoval je potem na Raki 4 leta, od l. 1780. pa v Šentvidu blizu 18 let, ko se preseli k očetom dne 1. marca 1798.

Jožef Valič (Vallitsh), prvi kaplan, porojen v Kamnji na Goriškem l. 1747. Ko je bil v mašnika posvečen l. 1770., mu je občina sv. Andreja v rojstni župniji dala namizni naslov. Moči in zmožnosti niso čvrste, govori pa silno hitro. Izšolal se je v Gorici, bogoslovje pa je dovršil v Ljubljani. Služboval je kot vikar v Šentvidu 2 leti, kot kaplan v Dolu in v Škocijanu 4 leta in zdaj že 12 let kot kaplan šentvidski s posebnim uspehom. Ljudje ga imajo radi, v spovednici in pri bolnikih je jako skrben, peča se tudi s čebelo-rejo, je dober, zgleden duhovnik. Umrli je dne 4. ja-

nuarja 1809, kot vikar od l. 1794. pri Sv. Križu pod Turnom, naposled v pokoju v Šentvidu, okrog 62 let star.

Ignacij Mlakar, drugi kaplan, rojen v Novem mestu l. 1750., posvečen v mašnika l. 1773. na naslov gospostva „Kroissenbach“. Ima bister razum, je močnega telesa, v govoru pa je prijeten, mehak. Izšolal se je v Novem mestu, bogoslovje pa je dovršil deloma v Gradcu, deloma pa v Gorici in je dobro podkovan. Njegovo goreče in modro službovanje je bilo v Višnji gori in v Šentvidu kot vikar, v Šmarjeti, v Trebnjem, v Mengšu kot kaplan in zdaj od l. 1787. tu. L. 1796. je že bil župnik v Žužemberku, kjer je umrl dne 20. marca 1811. Ljudje ga imajo zelo radi, ker je dober, zgleden duhovnik, povsem enak svojemu tovarišu.

Frančišek Jernej Jeglič, župnikov vikar, rojen v Gorici 18. avgusta l. 1758, posvečen pa v mašnika 20. septembra l. 1783. na naslov grofa Coronini. Prijeten govornik je, mehkega značaja in zdrav mož. Vse svoje študije je dovršil v Gorici. Služboval je kot subsidiar na Krki, kot kurat na Goričici in kot vikar v Trebnjem, skupaj 5 let in zdaj tu. Pozneje l. 1792. je kaplanoval v Št. Jerneju, povsod pohvalno. Ljudje ga imajo radi, ker je blag in zgleden duhovnik spodbudnega življenja. Tudi v Moravčah, v Kamniku je kaplanoval. Bil je lokalist na Vranji peči in župnik v Spodnjem Tuhinju od 1814. do 1841., ko je 6. januarja umrl kot zlatomašnik 83 let star.

Andrej Marn, beneficiat, porojen v Šmartnem pri Litiji l. 1735., posvečen pa v mašnika l. 1760. na naslov mokronoškega gospostva. Telesno je že opešal, na duhu pa je še čvrst, bister in dobro govori. Vse svoje študije je dovršil v Ljubljani in še prebira vednostne knjige. Služboval je na Krki in v Šmarjeti kot vikar 3 leta, kot kaplan na Vačah in v Mengšu 16 let, kot župnijski vikar na Prežganji 7 let in zdaj že 2 leti tu z uspehom. Od l. 1797. je živel kot kurat v Javorju, pozneje v Šmartnem pri Litiji, ter je umrl okrog 74 let star, naposled bivajoč na Jančah v pokoju. Vsem je ljub in drag, ker je blag in dober duhovnik, ponižen in darežljiv človek. Umrl je dne 27. maja 1808.

Frančišek Benedikt pl. de Pilpach, razcistercian iz Zatičine, navaden duhovnik v Šentvidu v pokoju, se je porodil v boštanjski župniji v graščini „Gimplhof“, bil 21. marca l. 1736. krščen, v mašnika posvečen kot redovnik l. 1759. na naslov zatiškega gospostva. Bil je nadarjen duhovnik, prijeten govornik, žal, da je telesno putiki popolnoma podlegel. Izšolal se je v Ljubljani, kjer je deloma dovršil tudi bogoslovne nauke, deloma pa v Gorici. Služboval je

kot vikar 1 leto v Šmariji, kot kaplan na Raki in v Šmariji 3 leta, župnikoval pa je 23 let v Šmarjeti in zdaj je kot c. kr. penzionist tu 1 leto. — Mož je jako potrpežljiv v svojih križih, priden v spovednici, dober in zgleden duhovnik, vsem jako ljub in drag.

Anton Zupančič, kurat šentvidski, domačin, porojen l. 1750., posvečen v mašnika l. 1774. na naslov zatiškega gospostva. Bil je popularen govornik, krepak po telesu, manj pa po duhu. Izšolal se je v Ljubljani, bogoslovje pa je dovršil v Gorici. Služboval je kot subsidiar 1 leto na Krki, kot vikar v Šmartnem pri Litiji 6 let, kot kaplan v Šmarjeti 5 let in zdaj živi od l. 1787. pri svojem bratu doma. Od l. 1795. je bil sacelan v Schwarzenbachu pri Litiji; od l. 1799. dalje župnikuje na Poljšniku, kjer je umrl dne 30. novembra 1810. Ljudje ga imajo radi, ker je ljubezni v spovednici in pri katehizovanju. Mož je nekoliko svojevoljen in se peča preveč z ekonomijo, sicer pa dober, zgleden duhovnik brez napak.

2. Višnja gora.

Ignacij Trebar, mestni župnik, rojen v Ljubljani l. 1742., posvečen pa v mašnika l. 1768. na naslov kameralnega gospostva v Kostanjevici. Bil je mož zdravega razuma in krepkih telesnih moči in tehten govornik. Vse svoje nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je v Ljubljani kot vikar 2 leti, v Višnji gori in v Šmariji 6 let, kot kaplan v Šmarjeti in v Višnji gori 8 let, in zdaj kot župnik ondi že 22 let plodno in pohvalno. Umrl je ondi star 56 let dne 14. aprila 1797. Mož je bil zgleden, čednosten duhovnik, samotarec, podpiravec revežev, zelo natančen mož, katerega so vsi zelo radi imeli.

Matevž Barlič (Warlitsh), kaplan, porojen v Moravčah l. 1746., posvečen pa v mašnika l. 1771. na naslov svojega patrimonija. Značaja je bolj mehkega, telesa krepkega, kot pridigar pa ne ugaja. Izšolal se je v Ljubljani, bogoslovje pa je dovršil v Gorici. Služboval je kot vikar na Raki 4 leta, kot kaplan v Škocjanu in v Šmarjeti 6 let, kot beneficiat v Žalcu 2 leti, kot kaplan pa ravnotam 4 leta in zdaj v Višnji gori nekaj mesecev. Od l. 1794. živi na Goričici v Mengšu kot kurat, kjer je umrl dne 5. marca 1823. On je samotarec, poprijemlje se rad ročnih del, je zmeren, pa vesel človek, dober, zgleden duhovnik, ljudje ga imajo radi.

Štefan Mervin, župnikov vikar, porojen v Šentpetru pri Gorici l. 1756., posvečen pa v mašnika l. 1781. na naslov patrimonija. Bil je zmožen, zdrav, krepak mož in dober govornik. Vse svoje vede je dovršil v Gorici. Služboval je kot subsidiar na Krki in kot vikar pri Beli cerkvi in v Mengšu, 5 let vsega

skupaj, in zdaj tu plodonosno. L. 1791 pride kaplanovat v Šmarje do 1798, v Trebnje do 1807, v Šentvid pri Zatičini do 1811, v Šmartno pri Litiji do 1815. Odtam pride v Šmihel pri Žužemberku za lokalista do l. 1824., ko se dne 11. aprila preseli v večnost. Bil je jako čednosten, zgleden in pobožen duhovnik, mož molitve, ljudje so ga radi imeli, četudi je bil včasih nekoliko oduren.

Sebastijan Bradaška (Wradashka), beneficiat, porojen v Kranju l. 1733., posvečen v mašnika l. 1758. na naslov gospostva Pokupje na Hrvaškem. Bil je bister mož, prijeten govornik, žal, da je opešal na očeh. Vse svoje študije je dovršil v Ljubljani in je jako vešč, moder, zgleden, trezen in dober duhovnik prikupljivega obnašanja; zato ga vse spoštuje in ljubi. Služboval je kot vikar na Krki 3 leta in kot kaplan ondi 4 leta, kot kaplan v Višnji gori 6 let, kot župnik v Dolu 12 let in zdaj že 4 leta biva tu kot beneficiat Megušarjev v mestu, kjer je tudi umrl star 70 let. Deloval je povsod plodonosno in prav pohvalno. Umrl je dne 21. aprila 1803.

3. Zatičina.

Mihail Mušič (Mušsig), župnik, porojen v Biljani pri Sv. Martinu na Goriškem 16. aprila l. 1757., posvečen v mašnika 28. oktobra l. 1781. na naslov patrimonija. Razuma je bistrega, zdravja, trdnega, kot govornik pa je „boanerges“. Vse svoje nauke je dovršil v Gorici. Služboval pa je v Gorici, potem kot vikar na Raki in v Trebnjem 3 leta, kot kaplan 4 leta v Zatičini, kjer zdaj župnikuje že par mesecev prav plodonosno, ker je jako goreč in delaven mož, zgleden duhovnik, hudobnežem grozen. Od l. 1798. je župnikoval v Trebnjem, kjer je bil tudi dekan in konzistorialni svetnik, pozneje tudi več let častni kanonik, kjer je umrl 7. marca 1840.

Frančišek Julijani, kaplan, doma v Biljani na Goriškem, porojen dne 15. oktobra 1756, posvečen v mašnika dne 6. septembra 1782. Namizni naslov mu je dala občina M. B. v Vanigradu. Razuma je bil bistrega, govornik dober, kot bolj gorke krvi mož je bil včasih tudi prav krepkih izrazov na pridržnici, zdravja je dobrega. Vse svoje študije je dovršil v Gorici, je bil zmožen, goreč, zgleden duhovnik, prijazen v obče vanju, skrben v svoji službi, zato so ga ljudje povsod radi imeli, zlasti še, ker je bil jako darežljiv. Služboval je izprva v Gorici, potem na Krki in v Šmarjeti 4 leta kot kaplan, v Štangi kot substitut lokalista 2 leti, v Zatičini 2 leti, v Šmartinu poleg Kranja od sv. Jurija 1790 do sv. Jurija 1794. Odtod pa se preseli k

Sv. Joštu pri Kranju kot duhovni vodja in kurat, kjer pa je dokončal svoje pozemsko romanje dne 14. decembra 1836. Pokopan je v Šmartinu, kjer ima tudi nagrobni spomenik. Na smrtni postelji vprašan, kaj bode z dolžniki, katerih je mnogo imel po Stražišču in drugod, ukaže odpreti okno in ko se to zgodi, naredi velik križ čez vso okolico, rekoč: „Ego vos absolvo, bestie povere!“

Frančišek Ksav. „de Burg“, razcistercian, kurat, penzionist, porojen v vodiški župniji l. 1743., je bil v mašnika posvečen l. 1770. Mož je bolehen, bljuje kri, je zelo opešal. Izšolal se je v Ljubljani, višje študije in tudi bogoslovne pa je dovršil v zatiškem samostanu. Službuje v dušnem pastirstvu le iz ljubezni, ne iz dolžnosti. Ljudje ga imajo radi, ker je dober, zgleden duhovnik, ki jeze ne pozna. Pozneje je živel v Ljubljani v pokoju kot časten kanonik, kjer je tudi umrl dne 7. septembra 1795.

Bernard „de Schluderbach“, razcistercian iz Zatičine, penzionist, porojen v Ljubljani l. 1754., posvečen pa v mašnika l. 1777. Bil je učitelj normalke v Zatičini, je jako nadarjen mož, žal, da je telesno zelo opešal. Izšolal se je v Ljubljani, višje študije pa je dovršil v zatiškem samostanu in je jako učen, zgleden duhovnik, ki se je posvetil pouku mladine; v pastirstvu ni deloval. Pozneje je bil škofov kaplan v Ljubljani, kjer je postal kanonik „ad baculum“, stolni župnik, deželno knežji komisar pri izkušnjah, naposled stolni prošt, katero čast je malo časa užival, ker je še istega leta 1823 umrl dne 27. oktobra.

Vikariat: Primskovo.

Pavel Vavpetič (Vaupetezh), župnijski vikar, porojen v mengeški župniji l. 1735., posvečen v mašnika pa l. 1763. na naslov kameralnega mekinskega gospostva. Govornik je dober, ima zdrav razum in tudi telesno je še dosti močan. Vse svoje študije je dovršil v Ljubljani in je zmožen, zgleden duhovnik. Peča se zelo z ekonomijo, ker je na samotni; ako pride v družbo, je zelo zgovoren, zabaven človek, čuječ in dober dušni pastir, priden in natančen v svojem poklicu, zato ga imajo tudi ljudje zelo radi. Služboval je kot vikar na Krki 2 leti, v Višnji gori 3 leta, kot kaplan na Raki 2 leti, v Šmarji 13 let, kot vikar na Primskovem od l. 1783. dalje do l. 1798., ko je 12. decembra ostavil svet. Deloval je povsod uspešno in pohvalno.

(Dalje)

Vsečina: *šematizem duhovnikov in duhovnj v ljubljanski nadškofiji l. 1788.*